

Recorreguts
per
Barcelona

Gemma González
E3E
IES Icaria

Primer recorregut:
Pedralbes i
Zona universitària

Descripció del recorregut

Hem començat el recorregut a la parada de **metro Maria Cristina**.

Al sortir a la dreta, podem veure una escultura modernista i un carrer molt ample i amb bastant trànsit (l'Avinguda Diagonal).

Al nostre davant, hi ha un gran Corte Inglés.

A la nostra esquerra, podem veure l'edifici central de La Caixa, de color negre i rodó.

També veiem diferents edificis amb oficines, petits restaurants i bars.

A la dreta, hi han pisos per a viure i bastants bancs i fonts. Observem que el carrer està molt net.

Caminant per l'avinguda, direcció Llobregat, arribem a la **plaça Pius XII**.

És una plaça molt ampla i rodona, i al centre es trobava una espècie de petit parc (Uns quants bancs, arbres i gespa).

Hem pujat per l'**Av. Pedralbes** fins a arribar a la cantonada Manel Girona.

En aquest carrer, ja hem notat com les cases son molt més residencials, els jardins i els carrers estan molt cuidats i molt nets.

Els edificis que hi ha als costats son rectangulars i quadrats, amb molts balcons amples i uns jardins particulars molt grans. Curiosament, podem apreciar que hi ha dos portes: una per als residents de les cases i una altra més petita per al "Servicio" (Servei).

Arribem a la cantonada **Manel Girona**. Trobem una porta amb un drac de ferro al centre. Es un drac fet per Antoni Gaudí (1852- 1926). Creiem que aquesta porta es la entrada al jardí Botànic de la Universitat de Barcelona.

Darrere de la tanca, només podem veure un jardí bastant ufanós.

En fixem en l'edifici que hi ha al nostre costat; Es una casa de color crema i amb una teulada molt maca. Sembla que les teules siguin escates de peix.

Donem la volta per a veure millor la entrada i veiem que està coberta amb una cortina de color vi. Al centre d'aquesta hi ha escrit amb lletres daurades la paraula "**Elephant**".

Busquem informació sobre aquest peculiar edifici:

Es un club ubicat a una de les zones més elegants de Barcelona, que ofereix moltes possibilitats de realitzar events. És un dels clubs més ven decorats de Barcelona.

Creiem que es tracta d'una propietat privada, ja que no ens permeten passar i sembla que en aquella casa i visqui gent (veiem una dona que està al balcó).

Club "Elephant" (a la foto es pot veure l'entrada del club i la casa que hi ha a dintre, de color crema).

Seguint l'Avinguda Pedralbes fins a arribar al final de la pujada, trobem la **Creu de Pedralbes** situada a una rotonda. Es la cruïlla entre l'avinguda Pedralbes i l'avinguda d'Esplugues, construïda a finals del segle XIV.

Creu de Pedralbes.

Entrem per l'arc que dona excés a la zona del **Monestir**, Es una zona molt tranquil·la i silenciosa. Les cases son fetes d'una manera molt diferent a les que hi ha a l'Avinguda Pedralbes, ja que semblen molt antigues i son molt més baixes i estretes.

A la nostra dreta, veiem un pòrtic amb un arc de mig punt. Aquella zona propera al monestir ens sorprèn i ens sembla que està fora de lloc, ja que desentona amb les cases modernes i netes de Pedralbes. Tot sembla antic, com vingut d'una altra època. A mi, personalment, m'agrada molt i em fa imaginar que em trobo a un altre segle.

A la nostra esquerra veiem l'entrada al monestir.

Entrem al monestir, ens donen un fulletó informatiu i demanem un àudio per a informar-nos més sobre aquest edifici.

Apuntem la informació que ens sembla més interessant:

El **Monestir de Pedralbes** va ser fundat per Elisenda de Montcada (esposa de Jaume II), l'any 1327.

En aquell monestir i va viure un conjunt gòtic de monges Clarisses fins al 1983, moment en que es van traslladar a un edifici nou.

Elisenda va adquirir el mas de Pedralbes per a tenir un lloc per quan envidués i perquè l'enterressin.

En aquella època, el monestir servia per a allotjar les dones viudes de classe alta, ja que feien servir el monestir de residència i es feien monges.

Van trigar un any en construir el monestir.

Entrem al claustre, que constitueix un dels millors models d'estil gòtic català, i veiem que al centre hi ha un jardí format per plantes de moltes espècies i curatives.

En el jardí, també hi ha la Font de l'Àngel, on les monges es rentaven les mans per anar a menjar.

A la dreta, veiem la capella de l'abadessa Francesca çà Portella; pintada per a Ferrer Bassa, un dels pintors introductors de l'art italo-gòtic a Catalunya.

També veiem la sala on hi ha la tomba de Elisenda (va morir el 1364) i unes altres tombes de:

- Beatriu de Fanollet
- Constança de Cardona
- Elionor de Pinós

(Dones viudes i de la noblesa que van viure els seus últims dies al monestir).

Com a activitats d'oci, les monges cosien i brodaven.

Arribem al refector, que es una sala a on menjaven les dones. Veiem que hi ha una finestreta que comunica amb la cuina.

Veiem una capella amb unes escales. Era a on una monja recitava oracions mentre les altres menjaven.

Entrem a la cuina i ens informem de com eren els àpats de les monges.

El peix era l'aliment principal, i els divendres les dones dejunaven.

Els àpats tenien dos períodes segons el calendari litúrgic:

- Per Pasqua, dejunaven. Només menjaven un àpat excepte els dies festius.
- La resta de l'any menjaven 2 àpats al dia.

Baixem a les procures (sala que estava a càrrec de la procuradora del monestir, on hi havia els proveïments i l'emmagatzematge d'aliments, animals i eines del camp) i veiem també la cisterna que tenien.

També trobem la sala capitular, a on es reunien les monges. Podem veure l'escut de Sor. Constança de Cardona a l'entrada.

La sala consta de voltes de creueria i vitralls del segle XV. Al centre hi ha la verge amb el nen.

Pugem al segon pis, però no podem entrar a les altres estances.

Prenem nota de les diferents cel·les que hi ha:

- Cel·la de Sta. Marta
- Cel·la del St. Enterrament
- Cel·la de la Soledat
- Cel·la de les Neus
- Cel·la de la mare de Déu de Montserrat
- Sala de la reina

Claustre del Monestir.

Sortim del monestir, i arribem al **carrer dels Cavallers**.

Troblem una escola anomenada ESADE:

Es una escola superior d'Administració i Direcció d'Empreses.

Va néixer l'any 1958 a Barcelona, i a més a més consta de la Facultat de dret i la Business School, una escola d'idiomes i l'escola de Turisme Sant Ignasi.

Creiem que la gent ho té difícil per anar a comprar, ja que no hem vist cap supermercat per aquí a prop, i en tot el barri no hi ha cap lloc a on puguis comprar aliments.

Arribem al **carrer Abadessa Olzet**, i veiem una església envoltada per uns jardins.

Ens expliquen que dintre d'aquella església hi ha la "Mare Nostrum": l'ordinador més gran d'Espanya, propietat de la UPC (Universitat Politècnica de Catalunya).

Les edificacions són cases adossades, semblants a les estructures de les cases

Americanes. També veiem edificis molt semblants als de l'Avinguda Pedralbes.

Al **carrer Jordi Girona**, veiem el **Palau de Pedralbes** per la part del darrera. Veiem l'entrada de l'UPC i BSC.

Entrem per a informar-nos sobre el que ofereixen:

1. Escola Tècnica Superior d'Enginyeria de Telecomunicacions de Barcelona (ETSETB)
2. Escola Tècnica Superior d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Barcelona (ETSECCPB)
3. Facultat d'Informàtica de Barcelona (FIB)

Els edificis que envolten les tanques son propietats importants, grans i molt extenses. Acostumen a ser cases que necessiten tenir un gran sistema de seguretat (edificis històrics, cases importants, etc.).

Arribem a la cantonada del **carrer Alfambra**.

Veiem un edifici circular, format per vidres de color daurat que reflecteixen el carrer. L'edifici es diu NEXUS, i va ser construït el 26 d'abril del 1995. Forma part de l'UPC, i a dintre s'hi fan congressos i debats.

No podem entrar dintre, de manera que no aconseguim esbrinar quina mena d'activitats econòmiques ofereix.

Creuem el carrer i arribem a l'**Avinguda de l'exèrcit**.

Veiem una edificació anomenada Quarter del Bruch. A la façana hi ha una bandera espanyola i una àguila Franquista, de manera que podem deduir que l'edificació es va construir a l'època franquista.

Quan es va construir era un quarter de militars, a on hi vivien.

Ara ens sembla que hi ha una part que hi viuen ex-militars i altres persones, ja que es una edificació molt gran.

Arribant al **carrer González Tablas**, veiem a la nostra esquerra unes cases que no tenen les mateixes característiques que les altres cases:

Són edificis més alts i grans, que tenen molts més pisos. Són molt més senzills que els edificis de l'Avinguda Pedralbes, de manera que hi pot viure gent amb un nivell econòmic més baix.

Arribem a la **Ronda de Dalt**. La carretera fa de barrera ja que marca les afores de la ciutat i ens separa de la muntanya, servint de via de comunicació amb altres indrets.

Una persona amb dificultats de mobilitat no la podria travessar fàcilment, ja que hi ha molts esglaons i els cotxes van a molta velocitat i hi ha pendent.

Per als nens tampoc es segur, ja que no hi ha gaire senyalització i els cotxes van massa ràpid. També es molt ample i difícil de travessar.

Trobem els següents centres educatius:

- Escola Thau BCN, Institució Cultural del CIC (Fundació privada)
- Escola Solc
- Institut de Batxillerat Joan Básca

Entrem als **Jardins Cervantes** (inaugurats al 1965). És un parc que fa pujades i baixades, té molts camins de sorra de manera que sembla un laberint. Tot i això, no es fàcil perdre's ja que al jardí i predominen els arbustos, i pots veure tot el parc sense que hi hagi cap arbre.

Té reixes de fusta amb plantes enredades, de manera que només et pots moure per els camins de sorra.

Hem vist dos escultures:

Rombes bessons (d'Andreu Alfaro 1977)

Serenitat (d'Eulàlia Fàbregas de Sentmenat 1964)

Arribem a la **Diagonal** i veiem edificis molt rectangulars, segurament d'oficines o d'universitats.

Troblem els següents edificis:

- Hotel Rei Juan Carlos I
- Palau de Congressos de Catalunya
- Pisos molt grans i alts suposo que per a viure.

També veiem diferents facultats que pertanyen a la UB:

- facultat de biologia
- facultat de farmàcia
- facultat de geologia
- facultat de belles arts
- facultat de matemàtiques i estadístiques
- facultat de física
- facultat de química
- facultat de dret
- EPS d'Edificació
- ETS d'Arquitectura
- ETS d'Enginyeria Industrial

Finalment, arribem als **Jardins del Palau de Pedralbes**.

Són agradables i tranquils, ja que són silenciosos, amples i no hi ha gaire gent. Les diferents fons que hi ha i els arbres donen una sensació de pau i tranquil·litat.

Quan arribem, el palau ja està tancat.

Ens informem i sabem que hi ha diferents museus:

- Museu Tèxtil i d'Indumentària
- Museu de les Arts Decoratives

- Museu de Ceràmica (creiem que es una exposició temporal)

Sobre el palau, sabem que:

El propietari dels terrenys era la Família Güell. El palau es va construir entre els anys 1919 i 1929.

El palau era una residència d'estiu de la família Güell, però ara es un museu.

S'hi fan exposicions i congressos.

El Palau també acull la seu de la Unió per la Mediterrània.

La **Unió per la Mediterrània** és una organització internacional intergovernamental, fundada per voluntat del president francès el 13 de juliol, en el marc de la presidència francesa de la Unió Europea. És hereva del Procés de Barcelona, un pacte entre la UE i els països de la ribera sud del Mediterrani vigent des de 1995.

Té l'ànim de ser el marc de treball de tots els països banyats pel Mediterrani, on es puguin discutir temes com l'intercanvi energètic sud-nord, el desenvolupament econòmic dels països de les ribes sud i est, o la neteja de la conca mediterrània, entre d'altres.

FI DEL RECORREGUT

RESUM DEL BARRI: Pedralbes és un barri residencial i tranquil, que no té gaires residents i que està format principalment per vivendes aïllades. Està molt net i cuidat, però no hi ha gaires comerços. El barri fa pujada i té molts jardins i zones amb vegetació abundant. No hi ha trànsit. La UPC i la Zona Universitària tenen molta vegetació, tampoc no hi ha gaire trànsit. No sembla que estiguis al costat d'un nucli urbà tant gran com Barcelona, ja que recorda més aviat a un bosc.

Segon recorregut:

Diagonal

**De la Plaça Maria Cristina a la
plaça Joan Carles I**

Descripció del recorregut

Comencem el recorregut a la **Plaça Maria Cristina**. Aquesta plaça té forma de mitja lluna, ja que la talla la Av. Diagonal. És especial ja que no es rodona i costa de veure que es una plaça. A la plaça hi ha arbustos ben tallats i bancs per seure. Al terra, hi ha dibuixat un rellotge de Sol. Al costat del rellotge, veiem una estàtua de Maria Cristina, a sota de la qual veiem aquesta inscripció: *Reina Maria Cristina (Morània 1858- Madrid 1929)*. Amb aquesta inscripció, podem deduir que Maria Cristina va ser una Reina. Per sota d'aquesta plaça i passa la ronda de dalt (via ràpida). Els edificis que l'envolten són oficines. Podem veure les següents: La Caixa, Planeta, Fibanc Mediolanum, Criteria, Pedralbes Centre (és un centre comercial que està als baixos d'un edifici), l'Hospital de Barcelona i el Corte Inglés. Cal dir que en aquesta plaça no poden jugar-hi nens petits, ja que hi ha molta circulació pel voltant i això fa que tinguis que anar amb compte.

Monument de la plaça Maria Cristina.

Anem baixant per la **Diagonal** i observem que els edificis que hi ha a banda i banda del carrer són majoritàriament oficines y llocs de treball (no hi ha habitatges) que estan aïllades les unes de les altres. Per exemple, a una banda veiem un edifici singular que té molta vegetació als balcons (Edifici Planeta) i a l'altre veiem també un edifici negre i amb moltes finestres, que als baixos té cafeteries i bars de menjar ràpid per als treballadors del voltant. A part dels bars, als baixos també hi ha diferents caixes d'estalvi en un mateix edifici. Al edifici Planeta, per exemple, als baixos hi ha La Caixa i BBVA.

En aquesta zona, el carrer es molt ample, ja que té tres o quatre carrils per a cotxes, un carril per al tramvia i dos aceres molt amples (amb carrils bici que ocupen la meitat de l'acera). Tota la zona per on estem caminant hi ha molta vegetació i sembla ben cuidat. També hi ha un inconvenient, ja que costa més de creuar els carrers i els semàfors es posen en vermell per als vianants bastant aviat. Veiem que la zona té molts mitjans de transport públic: tramvia, autobusos, metros i també té *Bicing*.

Ens fixem que hi ha molta gent anat en bicicleta, amb patins i fent *footing* ja que el carrer es molt ample i els permet moure's còmodament.

Els edificis, tenen a dalt de tot grans cartells. Per exemple: Nuñez y Navarro, Hotel Hilton, Vodafone, Planeta... A part de les caixes d'estalvi i dels bars/restaurants, veiem que als baixos també hi ha alguna tenda de roba.

Caminant direcció Besòs, trobem un gran edifici que s'anomena **L'illa**. Arribem a la llibreria FNAC i preguntem per els llibres de novetat. Ens condueixen fins a un gran

passadís ple de llibres. Com que s'acosta Sant Jordi, hi ha molts llibres que surten nous, així que nosaltres prenem nota dels que ens semblen més interessants:

- Alas Negras, Laura Gallego García
- El Templo de la Luna, Fernando J. López del Oso
- The Host (La huésped), de Stephanie Meyer
- Anatomía de un instante, ¿¿Javier Cercas?? (No entenc la meua propia lletra...)
- El color prohibido, Yukio Mishima
- Esperadme en el cielo, Maruja Torres
- Adicción, Claudia Gray
- Greceland, Kristin Cashore

Passegem per el soterrani del centre comercial i arribem a una zona que està tallada per un carrer. Ens diuen que el nom del carrer que travessa l'illa es diu **carrer Constança**. Creiem que l'establiment és públic, ja que deixen entrar a tothom i es un centre comercial.

A part de botigues i bars, veiem que a l'Illa també hi ha l'hotel *Hotel Husa Illa*.

Sortim de l'Illa i observem els habitatges que hi ha a la banda muntanya de la Diagonal.

Alguns tenen el cartell següent:

Puerta de servicio en fachada posterior.

També podem diferenciar d'altres barris, que els botons dels pisos són fraccions i també senyalen el pis de Consergeria.

Arribem al **número 640**. Per fora, està format per vidres que tenen dibuixats una gran bola del món. Entrem a dins i descrivim el seu interior: És un edifici molt gran i ample, amb grans estructures metàl·liques i acolorides, que recorden a les peces de LEGO, amb ascensors ràpids i silenciosos. Presenta una estructura moderna i més cap a l'interior/ vestíbul podem veure moltes plantes i vegetació. Aquesta part més interior té un sostre i moltes plantes, recorda a un hivernacle.

Al centre més o menys de la planta baixa, hi ha uns quants joncs envoltats per una espècie de "piscineta" o estany artificial (està fet amb el terra de marbre) amb aigua.

El terra presenta formes geomètriques fetes de marbre de diferents colors.

No ens deixen fer fotos del interior.

Preguntem al guàrdia de seguretat i ell ens diu que aquest edifici es de *Caja Madrid* i que hi han oficines.

Com a mesures de seguretat, ens expliquen que per accedir al ascensor que porta als pisos de dalt es té que tenir una targeta amb les teves dades personals. Aquesta targeta es té que passar a una màquina similar a les que hi ha a la entrada del metro (en les quals tens que posar una targeta de autobús/transport públic per a entrar).

Edifici n° 640 per fora.

Anem a la **cafeteria Starbucks** que hi ha als baixos del mateix edifici. Produeixen més o menys uns 15-20 sacs de deixelles al dia. Prenem nota dels productes que venen:

- Diferents cafés d'arreu del món
- Productes de diferents països
- Brownie
- Donut
- Cheescake
- Cake de Poma
- Pastissos (taronja, llimona, mandarina)
- Muffw (de diferents gustos).

Decoració:

Hi ha taules de diferents mides i formes i sofàs de molts tipus. Les llums i làmpades tenen també diferents mides i la decoració es entre un estil rústic i modern (utilitzen fusta i objectes mol quadrats). També sona música relaxant.

Creuem el carrer i trobem l'**edifici Atalaya**. És un edifici de color blanc que té 22 pisos (mot alt). Els arquitectes que van fer l'edifici eren F. Correa, A. Mila i J. Sanz. A l'entrada del edifici hi ha una escultura anomenada *Línies al vent*, feta per Andreu Alfaro.

Notem que mentre baixem per l'Avinguda Diagonal el soroll de la circulació augmenta.

Arribem al **carrer Ganduxer** i continuem cap a la muntanya fins a arribar a la **plaça Plaça Sant Gregori Traumaturg**. Al centre d'aquesta plaça hi ha un temple que té el mateix nom que aquesta. Sant Gregori Tramaturg era un bisbe del segle III.

Entrem al **Turó Parc**. Busquem informació i trobem que el parc va se creat el 1934 per Nicolau M. Rubió i Tudurí, amb la finalitat de fer un jardí domèstic. Aquest parc té 2,88 hectàrees i aconseguix un aïllament total del seu entorn. La forma es geomètrica paisatgística que figura 5 zones diferenciades: Perímetre, Vestíbul, Zona representativa, Zona funcional i zona de repòs.

El primer que veiem quan estem al parc, es un estany ple de nenúfars que té diferents animals: Tortugues, peixos, un Bernat Pescaire...

Turó Parc (Estany i arbres).

Bernat Pescaire amb un peix.

Veiem que els edificis que envolten el parc són de diferents èpoques. Ja que hi ha alguns que són recents però alguns altres que semblen més antics per què alguns estan més nets, més cuidats i tenen un disseny més modern que algunes altres.

Sortim dels Jardins per l'**Av. Pau Casals** i veiem una escultura que està feta en record d'aquest violocelista. Pau Casals va compondre *El cant dels ocells*, cançó que es va fer molt famosa ja que la va tocar a l'ONU i la van proclamar himne de la Pau.

Arribem al **Mercat de Galvany** però no podem entrar per què està tancat. Des de fora, sembla un edifici molt gran, format per quatre naus que s'ajunten en forma de creu. Les portes d'entrada són d'arc de mig punt i tenen dos columnes als costats. A la façana principal, hi ha mosaics amb fruites i a dalt l'escut de Barcelona. El Mercat està emmurallat.

Entrada del Mercat de Galvany.

Baixem per el **carrer Santalò** i trobem molts serveis de diferents tipus:

- Farmàcia
- Perruqueries
- Botiga de roba
- Botiga de Joguines
- Restaurant
- Llenceria
- Lampisteria/ Electricitat/ Instal·lacions y Reparacions
- Sabateria
- Rellotgeria
- Bars
- Institut superior de màrketing
- Universitat Ramon Llull
- Piscines
- Papereria /Llibreria

- Galeria d'art
- Joieria
- Copisteria
- Hotel Zenit Barcelona
- Parking
- Centre d'estètica i maquillatge
- Mobles i decoració
- Fotos (centre revelació)
- Botiga d'antiguitats
- Banc
- Botiga d'esports

Tornem una altra vegada a la **Diagonal** i veiem que ara el carrer es molt més estret que abans, només hi ha un carril bici i amb prou feines hi poden circular quatre persones a la vegada. Els edificis són més baixos i estan tots enganxats els uns amb els altres. No hi ha tanta vegetació. Als baixos no hi ha tants bancs hi oficines (ara trobem més botigues i bars) i els edificis ja estan més pensats per a viure.

Quan es produeix un tall de carrer, el carrer que talla la Diagonal va cap al mar o cap a la muntanya (Perpendicular a la Diagonal). Llavors, col·loquen molts semàfors per a poder organitzar el trànsit.

Arribem al **carrer Bon Pastor** i observem un edifici amb lletres de colors que s'anomena: *COL·LEGI D'APARELLADORS I ARQUITECTES TÈCNICS DE BARCELONA*.

Aquest edifici també està tancat, així que suposem que es tractarà d'un col·legi d'arquitectura, però ningú es confirma aquesta hipòtesi. A dalt de tot de la façana principal, hi ha l'escultura d'una llagosta.

Llagosta situada a dalt de tot de la façana.

Al **carrer Moia**, trobem un edifici que també ens crida l'atenció, però no en trobem cap que tingui colors a les finestres. L'edifici en qüestió es diu *Institut Français*, però no el podem visitar per dintre ja que també està tancat. Veiem que en aquest edifici ensenyen francès, de manera que suposem que els professors i la gent que hi treballi tindrà un accent francès.

Un cop a la **Diagonal**, veiem un edifici que té un disseny diferent als altres. L'edifici es diu *Casa Sayrach* i va ser construïda Manuel Sayrach i Carreres el 1918.

Les diferències són que les finestres tenen columnes amb acabats arrodonits i suaus, semblants a les onades del mar i la pedra es desigual (té trossos fins i trossos molt rugosos).

Caminem fins al **carrer Enric Granados**. A diferència dels altres carrers, aquest es peatonal i sembla un passeig. És molt més tranquil que la Diagonal. Hi ha arbres i espais verds i també hi ha terrasses de bars i molts bancs per seure. Al final del carrer hi ha un parc infantil.

Veiem l'edifici **Banc Atlàntic**. És de forma rectangular i molt alt (comparat amb els altres edificis de la zona). Està situat de manera inclinada, tenint en compte que tots els altres edificis estan situats de manera horitzontal i vertical, com si formessin una quadrícula. Està a una cantonada. Ningú ens sap dir per què li diuen “edifici singular”.

La **Via Augusta** és un carrer diferent als altres. Podem observar en un mapa que aquest carrer té forma serpentejada i va fent curves. El nom es romà, ja que antigament era una via que feien servir els romans. A la banda muntanya de la Diagonal els carrers/edificis van ser construïts a l'antiguitat (Abans de Cerdà) i tenen forma més caòtica i desordenada. En canvi, a la banda mar hi ha una estructura quadricular i organitzada que va dissenyar Cerdà.

Rbla. Catalunya té una forma molt recta i fa baixada (molt diferent a la Via Augusta). Està envoltada d'arbres.

Arribem a la Diputació de Barcelona. És un edifici aïllat que presenta un disseny clarament d'una època anterior a la dels altres edificis de Rbla. Catalunya. És antic, i té grans columnes i sanefes de fruites, etc. El portal té nombroses escultures de diferents tipus. Les teules són de molts colors. Les finestres són grans i té un balcó amb forjats de ferro.

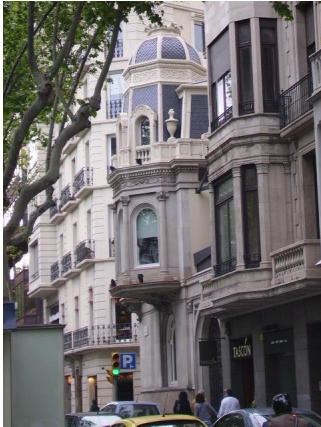
Creiem que, com que l'edifici es va quedar petit, han utilitzat l'edifici modern que hi ha al darrere per a fer oficines i expandir la Diputació. L'edifici del darrere es de color negre, i tot fet de vidres també foscos.

Diputació de Barcelona.

Al costat del edifici, hi ha quatre banderes diferents: La de Barcelona, la de Catalunya, la d'Espanya i la de la Unió Europea.

A la banda muntanya de la **Diagonal** veiem uns quants edificis que tenen el sostre de pissarra negra i una teulada de forma ovalada. Pensem que tenen que comú que tots aquests edificis van ser construïts a la mateixa època.

Edifici amb teulada de pissarra i forma ovalada.

La **Cambra Comerç** està tancada, així que no podem entrar a preguntar res. L'**església** del costat té un gran portal amb un arc acabat amb punxa i una escena de l'antic testament. A dalt de la porta hi ha com tres triangles que també acaben en punxa i grans finestrals. A sobre, hi ha l'estàtua d'un frare Caputxí. Creiem que l'estil es gòtic. La religió que s'hi practica es la catòlica.

Arribem al **Deutsche Bank**, però també està tancat. Aconseguim entrar només a la primera porta, però ens obre un guàrdia que no ens sap contestar les preguntes.

El monument de la **plaça Joan Carles I** té forma d'agulla i a sota té una escultura d'una dona amb un braç aixecat. A aquest braç, té una fulla d'olivera, i a l'altre té l'àngel de la justícia.

Ens diuen que aquest monument se li diu vulgarment *Obelisc* i a la plaça se li diu *Plaça del Llapis* (Per què diuen que el monument sembla un llapis).

FI DEL RECORREGUT

RESUM DEL BARRI: Aquest barri és molt ample. La Diagonal té bastant de trànsit i moles vianants que fan *footing* o van amb bicicleta. El barri està cuidat i té bastants bancs per a seure a descansar. Els edificis són molt alts i tenen principalment oficines. No hi ha gaires turistes. Als baixos, hi ha bastants bars i restaurants de menjar ràpid per als treballadors de les oficines.

Tercer recorregut: Passeig de Gràcia i Eixample

Descripció del recorregut

Começem el recorregut a la **Plaça Joan Carles I**. Ens expliquen que ells en diuen la “Plaça del Llapis” per què l’Obelisc que hi ha al centre d’aquesta sembla té forma de llapis.

Entrem al **Palau Robert** i esbrinem que es diu així per què l’home per al que es va construir el palau es deia Robert Robert i Surís, ja que al principi el palau va ser projectat com a residència privada d’aquest aristòcrata gironí. L’estil és neoclàssic ja que els traçats són molt simètrics i geomètrics, té efectes decoratius del barroc i el rococó i emplea elements bàsics de l’arquitectura clàssica: cúpules, columnes... També està construït amb pedra de la muntanya de Montgri.

Actualment, és una oficina de turisme i també ofereix exposicions gratuïtes. Visitem exposició sobre la immigració a Catalunya.

Palau Robert vist des dels jardins.

Sortim del Palau i baixem pel **passeig de Gràcia** observant els **fanals**: Són fets de ferro forjat que forma figures abstractes inspirades en la natura (flors, fulles...). A dalt de tot hi ha un ratpenat de ferro i la bandera de Barcelona també feta de ferro. Els fanals van ser dissenyats per Antoni Gaudí. A sota, hi tenen uns bancs blancs fets de rajoles blanques.

Fanals del Passeig de Gràcia.

Les **rajoles** són blaves de forma hexagonal i decorades amb dissenys florals, amb relleu. Creiem que estan fetes per Pere Falquers i Urpi.

Rajoles del Passeig de Gràcia.

Baixem per Passeig de Gràcia i entrem a **Vinçon**. Al primer pis, trobem una gran llar de foc. Sabem que l'edifici va ser projectat per l'arquitecte Antoni Rovira i Rabassa al 1898. La casa va pertànyer a la família Casas i Santiago Russinyol i va viure durant un temps (13 de juny 1931 –13 juny 1981). Després, l'interior de la casa va ser modificada per a convertir-se en un taller d'alta costura d'Asunción Bastida.

El terra estava fet amb sanefes de mosaics de diferents colors i el sostre està fet de fusta, amb voltes de canó i sanefes de flors.

A fora, veiem que hi ha molta gent a les terrasses dels bars i molts turistes fent cua per a agafar el bus turístic. Hi ha bastanta gent passejant pels carrers i la circulació dels cotxes és moderada.

El quadre que veiem del pintor Casas representa a una dona asseguda al costat d'una taula, amb un cigarret a la mà i un got amb beguda de color taronja (possiblement cervesa).

També visitem el pati interior.

Caminem una altra vegada per el Passeig de Gràcia fins que arribem a **La Pedrera**. L'hi van donar aquest nom perquè està tota feta de pedra blanca. L'arquitecte que la va dissenyar era l'Antoni Gaudí (Es va construir entre els anys 1906–1912). L'estil és modernista.

Entrem per la porta principal i veiem que l'escala fa forma de mitra lluna i envola l'edifici com si fos una escala de cargol. Les baranes són fetes de ferro de color negre. Al sostre de l'escala hi ha mosaics de molts colors que recorden a les flors. Al voltant de l'escala hi ha columnes de formes abstractes i plantes. La llum natural entra per les vidrieres i il·lumina la zona.

Escala de La Pedrera.

Tronem a la Diagonal per el **carrer Provença** i observem les activitats que es duen a terme a les porteries i als baixos. Són tot comerços especialitzats.

Activitats:

1ra porteria:

- Bufet Faidella Advocats

- Casa capella barcelona

2na porteria:

- carrera design (Diseny industrial)
- Pascual&Soler (Advocats)
- Dra. Marta Busquets (varius – làser)
- DIACREA (relacions i productes) noves formes de gastronomia

3ra porteria:

- Notaria

4rta porteria:

- Patents i marques SUGRAÑES
- Komando creativo (consultora en comunicació)

Botigues (als baixos):

- Vinçon
- Josep Font
- Gastón y Daniela (Roba)
- Restaurant Maria Cristina
- Clínica Provenza
- Dr. Echevarne (Laboratori d'anàlisi)
- Don perro (Articles per a mascotes)

Estem al barri de l'**Eixample**, que suposem que es diu així per què aquest barri, a diferència dels altres barris antics de Barcelona, té una estructura molt quadriculada, organitzada i ample. Ildefons Cerdà va dissenyar l'eixample a causa de la necessitat d'expandir Barcelona fora del recinte enmurallat l'any 1863.

El carrer que creua es l'Av. Diagonal. La majoria dels edificis tenen cinc pisos. Vem calcular que l'amplada de les voreres feia més o menys uns 4 metres i l'amplada del carrer per els cotxes 7 metres i mig. Hem trobat que l'extensió de l'Eixample es de 7,46 km².

Arribem a la **Casa de les Punxes**. Veiem que van construir l'edifici Josep Puig i Calafal (1903–1907) per encàrreg de les germanes Terrades. Els materials de la façana són: pedra, teules, quix, ciment, ferro forjat, rajoles, vidres...

Els balcons estan fet de ferro que fa formes de gira-sols. La casa es es diu “de les Punxes” ja que té unes puxes al sostre (torres acabades en punxa) que no es troben en el barri i que contrasten molt amb tots els altres edificis del voltant.

No vem poder entrar ja que totes les portalades estaben tancades. **Triados Bank** només obría en horari laboral, de dilluns a divendres, i com que estabem a dissabte també el vem trobar tancat.

Casa de les punxes.

Anem a buscar el **carrer València** i ens parem al **núm. 284**, que hi ha el Museu Egipci de Barcelona. És un museu públic que es va inaugurar l'any 1993. Veiem que organitzen un viatge en vaixell per el Nil de 15 dies de durada. El viatge es un creuer pel Nil i una estancia al Caire que serveix per a introduir-se en la civilització Egípcia. També organitzen un viatge a Perú.

Arribem al **Conservatori Municipal de Música**, que va ser dissenyat l'any 1916 per l'arquitecte Antoni de Falguera i Sivilla. No podem entrar per què ja està tancat.

Trobem el **Mercat de la Concepció** i ens expliquen que es va construir el 1888 amb ferro, vidre i pedra.

Baixem al **carrer Aragó** i trobem que es molt més tranquil que València, ja que no hi ha tant de trànsit i gairebé no trobem ningú vianant. Tot i així, és més ample que València.

Seguim en direcció Llobregat i visitem la **Parròquia de la Concepció**. Aquest temple va ser traslladat pedra a pedra del seu primitiu emplaçament a l'interior de la ciutat emmurallada (Carrer Jonqueras). Entrem a l'església i veiem que hi ha pocs fidels. Vem veure que estaven a punt de batejar un nadó.

Sortim per el claustre al carrer **Roger de Llúria**.

Caminem per Aragó fins a arribar al **Passatge Méndez de Vigo**. Baixem per el passatge però veiem que es particular i privat, ja que té unes tanques al començament i al final del passatge que es tanquen per la nit. Les cases són aïllades i tenen 3 o 4 pisos d'alçada. Semblen edificis de l'alta societat (ens recorda a Pedralbes). Hi ha oficines i habitatges particulars.

Tronem al Carrer Roger de Llúria i arribem als **Jardins de la Torre de les Aigües**.

Porten aquest nom per què al centre dels jardins hi ha una torre antiga, que abans era un dipòsit d'aigua, i un petit estany artificial. Comparem aquest jardí amb el jardí del Palau Robert, i veiem que aquest té molta menys vegetació, es de forma més quadriculada i té un llac al centre, cosa que el jardí del Palau no tenia.

Jardins de la Torre de les Aigües.

Caminem fins a arribar al **Consell de Cent**, que té aquest nom per què antigament, el Consell era orgà de govern de la ciutat de Barcelona i tenia cent consellers.

Arribem al Passeig de Gràcia, entre Diputació i Consell de Cent, però ningú ens sap dir a on està la **Mançana de la Discòrdia**. Preguntem i ens diuen que potser els carrers estan equivocats. Després, ens em informat i em vist que la Mançana està formada per els tres millors exemples d'arquitectura modernista a la ciutat: La casa Batlló (Antoni Gaudí), la casa Amatller (Josep Puig i Calafal) i la casa Lleó-Morera (Lluís Domènech i Montaner). Van ser construïdes més o menys cap al 1872. Es veu que té aquest nom, per què en aquella època els tres arquitectes van discutir, ja que volien que la seva casa fos la més maca i la més original, de manera que li van posar el nom de Mançana de la Discòrdia, referent a una llegenda grega que diu que les deesses es van barallar per una poma i aquesta baralla ve esdevenir la guerra de Troia. Si que són un atractiu turístic per

què són uns edificis molt bonics i interessants per visitar. No podem fer fotografies ja que ens confonem de carrers.

Veiem la casa que té un **estil neomudeixar** va ser construïda el 1872 per el mestre d'obres Domènec Baldet i Nadal.

Casa d'estil neomudeixar.

Baixem cap a Plaça Catalunya i esbrinem que aquí es localitza el principal **centre financer** per què hi ha la Borsa de Barcelona, molt bancs importants i el Banc Vitaliceo d'Espanya.

Anem als **núms. 2 i 4 del Passeig de Gràcia** i ens diuen que aquest edifici, actualment es una realització de diferents feines de diferents entitats. Per exemple; hi ha un oculista, un centre de formació professional, la cambra de comerç francesa...

Plaça Catalunya posa en contacte el Pg. De Gràcia, el Portal del Angel, les Rambles de Barcelona, la Font de Canaletes, la Ronda Universitat, el C/ de Bergada i el C/ Pelai. De mitjans de transport, hi ha: autobusos, bús turistic, autocars, bicicletes, taxis, metros, ferrocarril, cotxes i motos.

Utilitzem aquesta plaça com a punts de trobada per a anar a comprar i per a fer trobades amb altra gent que viu en diferents punts de Barcelona.

FI DEL RECORREGUT

RESUM DEL BARRI: L'Eixample és un barri quadriculat fet per Ildefons Cerdà. Es pot apreciar que els carrers estan ordenats i no són tant caòtics com els d'altres barris. A Passeig de Gràcia hi ha molts vianants i turistes, però els carrers secundaris estàn més solitaris. El barri no està tant net com els altres dos anteriors. Els blocs de pisos estan enganxats els uns amb els altres i són tots destinats a la vivenda. Hi ha més comerços. Es nota que estem entrant al centre de negocis de la ciutat ja que hi han molts bancs i caixes d'estalvis.

Quart recorregut:
Casc Antic
Santa Caterina, Sant Pere

Descripció del recorregut

Comencem el recorregut a Plaça Catalunya. Caminem per la **Ronda de Sant Pere** i veiem que aquest carrer era el que marcava els límits de l'antiga Barcelona enmurallada (casc antic). Comunicava a la muralla i feia d'entrada i sortida a l'interior de l'antiga ciutat.

Arribem a la **Plaça Urquinaona**. Veiem que es una plaça que té molts arbres i molta vegetació. Segons l'alçada, veiem dos edificis singulars:

- Un és la Torre Urquinaona; té 21 pisos i està feta de pedra marró-granat tallada en formes geomètriques i bigues de ferro. També té grans finestrals i petits sortints triangulars. També té ceràmica de color ocre. Creiem que té un estil conemporani.

Torre Urquinaona.

- L'altre és un edifici de color taronja i beix. És residencial i està bastant nou. En canvi, podem veure que en aquest edifici només hi ha habitatges, mentres que la Torre Urquinaona també tenia algunes oficines. Els materials dels que està fabricat són bàsicament totxanes. Als baixos té alguna petita botiga. L'època i l'estil arquitectònic són bastant actuals.

Edifici destacable per la seva alçada.

Baixem per la **Via Laietana**, que es va obrir l'any 1907 per a unir l'Eixample. Observem la seva alçada i veiem que està en proporció amb la amplada, ja que el carrer està format per uns 6 carrils (incloent les voreres) i l'alçada dels edificis no supera els 5 o 6 pisos. Aquest carrer sembla bastant tranquil, ja que observem que no hi ha molts vianants i tampoc hi ha gaire trànsit. Segurament, en dies laborals hi han més cotxes. Per altra banda, tampoc no es veuen tantes botigues com per exemple, a Passeig de

Gràcia, de manera que pensem que aquest carrer no es un punt turístic tant important com alguns altres que hi ha al centre de la ciutat. També ens sorpren veure que no hi ha arbres.

Caminem fins a arribar a una **petita plaça** que té un monument fet per Victor Ochoa que està dedicat a Francesc Cambó, que era un polític, advocat i financer important. Aquest home va nèixer a Verges el 1876 i morí el 1947 a Buenos Aires. Entrem a “La Caixa” però esta tancat. Pensem que la importància d’aquesta entitat financera a Catalunya es que és una de les entitats més importants d’Espanya i com que es catalana repercuteix a Catalunya.

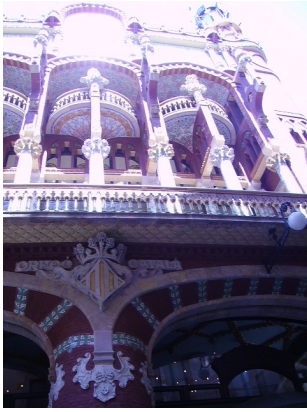
Continuem baixant fins a arribar a la **Plaça Lluís Millet**. Trobem la **Casa del Gremi dels Velers**, que va ser construïda l’any 1763 (Segle XVIII). A la façana, hi han unes senefes que semblen onades i veles, i unes dones que semblen de l’època grega. També, veiem que a les finestres hi han unes fustes que sembla que tinguin escates de peixos. Els materials són: pedra, ferro forjat, vidres per a les finestres i una mica de fusta. Suposem, que la decoració marinera de la façana ens recorda al mar, i com que la casa es del gremi dels Velers, pensem que per aixó l’han decorat així. Comparem aquest edifici amb el del davant, i veiem que l’edifici del davant es més nou que el del Gremi. A l’edifici del davant, hi ha l’Escola de Mitjans Audiovisuals (EMAV). L’EMAV es va fer al 1970, i calculem que aquest dos edificis tenen una diferència de 207 anys.

Casa del Gremi dels Velers.

Lluís Millet va ser un músic que va nèixer al Masnou l’any 1867 i va morir a Barcelona el 1941. També descobrim que l’**Orfeó Català** és un cor de cantaires, dividits en diferents grups segons l’edat, que canten al Palau de la Música.

Troblem el **Palau de la Música**, i pensem que s’en diu així aquest palau està dedicat a la música catalana. L’any de disseny va ser del 1908 i va l’arquitecte va ser Puig i Calafach. La façana està formada principalment per diferents mosaics que formen imatges de persones cantant i tocant instruments, també formen l’escut de Catalunya i diferents sanefes amb inspiracions florals. A dalt de tot, veiem una escultura que té forma d’ou i està plena de mosaics de colors. A part, també hi ha una gran escultura de pedra a la façana que mostra una dona i uns homes cantant. Els materials utilitzats són: ceràmica, pedra, guix, vifres, ferro, rajoles, etc. Com que estem a Diumenge, no podem entrar a dins ja que està tancat.

Façana del Palau de la Música.

No veiem cap pancarta que posi “No al Hotel Palau de la Música”, però descobrim que fa un any, al palau hi volien contruir un hotel. Aquesta construcció del l’hotel implicava derribar tres finques del carrer Sant Pere més Alt i dos del carrer Amadeu Vives, de manera que molts grups col·lectius es van manifestar en contra i van aconseguir que el projecte no es portés a terme.

Observem el **Carrer Verdaguer i Callís** i ho comparem amb els altres tres carrers anteriors que acabem de visitar; Aquest carrer es molt més estret i és peatonal. Gairebé no hi passa ningú. Pensem que es així ja que aquest carrer pertany al barri antic, i en aquella época els carrers de Barcelona eren més estrets ja que no tenien cotxes i tampoc hi havia tant de trànsit.

Troblem que el **Passatge Sert** està tancat amb una gran porta de ferro, així que no podem passar. L’edifici va ser construït al segle XIX, el 1867.

Descobrim que la Família Sert era artista i es dedicava al món de l’art. Concretament, Josep Maria Sert era un pintor.

Anem cap a la plaça de l’església de **Sant Pere de les Puelles**. Aquesta església abans formava part d’un monestir de monges i la plaça era el seu antic jardí. El monestir es va cremar al segle XIX i el van tornar a reconstruir creant l’església de Sant Pere de les Puelles. La gent que utilitza la plaça es gent gran que ha viscut gairebé tota la seva al barri. També hi ha algun turista, però no gaires.

Caminem per el carrer Sant Pere més Baix fins a arribar a un parc molt gran. Preguntem a molta gent sobre el **forat de la vergonya** i ens expliquen moltes coses: Fa uns 15 anys, en aquell mateix parc hi havia uns pisos que no estaven en molt bones condicions i l’ajuntament els va voler enderrocar. Però hi havia gent que no s’en volia anar d’allà i ven fer molt de rebombori. Ens ven explicar, que els partits de l’oposició (que estaven en contra del ajuntament d’aquella época) els i van dir a aquella gent que fessin rebombori per què no enderroquessin les seves cases. Al final, l’ajuntament va enderrocar les cases i va fer aquest parc (també ve fer horts i jardins d’infància) i va construir cases més noves i boniques per què poguessin viure la gent que abans vivia en el forat de la vergonya.

Continuem pel mateix carrer fins a arribar a l’edifici **Francesca Bonnemaïson**. Aquest és un institut de cultura i una biblioteca popular de la dona (També s’en diu Escola de la Dona). Es diu així per què Francesca Bonnemaïson i un grup de dones van posar en

marxa a Barcelona una biblioteca popular per a la dona. També van aconseguir recursos per fer d'aquesta biblioteca un espai d'informació innovador. A part, també s'en diu Casa Cordelles (segles XVI-XVII). L'edifici estava tancat, així que no podem escollir cap activitat. Més endavant, veiem que aquesta "escola" ofereix cursos de pintura, disseny, cuina, tapís, etc.

Arribem al **Mercat de Santa Caterina**. Ens diuen que l'arquitecte que va realitzar la renovació era Jordi Miralles.

Mercat de Santa Caterina.

El van renovar tot sencer, exepete una façana per què l'antic mercat era molt més antic i no era tant bonic. El mercat es molt bonic i alegre, sobretot el sostre (ja que està pintat de molts colors) i ens agrada molt. El sistema de recollida d'escombraries es una recollida pneumàtica que funciona a pressió i recull la brossa de tot el barri; Les deixalles s'aboquen a uns passadisos inters i a través d'uns tubs que surten cap a l'exterior i uns mecanismes a pressió o recullen tot.

Veiem la **Capella del Antic Hospital de Marcús**. Quan es va construir era una ermita perquè al principi va ser construïda a fora de la muralla i al costat d'un dels principals camins d'accés a Barcelona, a mitjans del segle XII. Després, la van traslladar al barri antic. Es una ermita molt petita que només s'obre un cop per setmana.

Trobem **dos farmàcies** al carrer Carders: una que es diu Farmàcia Sta. Caterina i una altre que es diu Susana Corominas Frigola. Nosaltres suposem que la farmàcia dissenyada per Puig i Calafach és aquesta última, encara que a simple vista no es pot apreciar gaire.

Arribem al carrer d'Allada i Vermell i trobem l'**Espai Brossa**, que està dedicada a Joan Brossa, un poeta català que va néixer a Barcelona el 19 de gener del 1919 i va morir a la mateixa ciutat el 30 de desembre del 1998. L'espai està tancat, pero descobrim que com a activitats programades fan diferents coses, entre d'elles un espectacle de titelles per als nens més petits.

Façana de l'Espai Brossa.

Tronem al **Carrer Carders** i veiem que hi han moltes ferrateries, supermercats àrabs i restaurants àrabs. Suposem que l'edat mitjana hi deuria haber el gremi dels ferrers.

Caminem pel Carrer Tantarantana i veiem el **Calustre Cívic del Convent de Sant Agustí**. Un claustre és un pati quadrangular que en els seus quatre costats té una galeria amb arqueríes que descansen en columnes o dobles columnes. El claustre sempre és un recinte tancat i al centre acostuma a tenir un jardí o un patí, amb una font o un pou. Com a elements del gòtic, podem apreciar que hi ha arcs apuntats i algun capitell.

Continuem per el mateix carrer fins a arribar al **Museu de la Xocolata**, que el promou el gremi de pastissers. Aquest museu comparteix edifici amb:

- Arxiu fotogràfic
- Equipament del convent de St. Agustí (BCN Activa)
- Escola de pastisseria

Creuem el carrer i ja podem veure el **Parc de la Ciutadella**, que va ser construïda a on abans estava l'antiga Ciutadella o muralla. Aquesta muralla, la va manar fer Felip V, per a dominar la ciutat després de la Guerra de Successió Espanyola, al segle XVIII. Amb el motiu de l'Esposició Universal del 1888, l'alcalde Francesc Rius i Taulet va manar construir el parc de la Ciutadella a Josep Fontserè, als terrenys de l'antiga muralla enderrocada.

Entrada del Parc de la Ciutadella.

Entrem al parc i veiem el **Castell dels tres dracs**, que va ser construït per Domenech i Muntaner. Actualment, aquest edifici es un museu de Zoologia (i de ciències naturals). Les altres tres construccions són:

- El Museu de Geologia. Que és un museu de minerals i diferents tipus de pedres.
- L'Hivernacle de plantes interiors. Que exposa diferents tipus de plantes d'interior.
- L'Hivernacle de plantes exteriors. Que exposa diferents tipus de plantes d'exterior.

Veiem una estatuca eqüestre, erigida en memoria de Juan Prim per què ell va decretar la donació dels terrenys en els quals està constrït el parc de la Ciutadella a la ciutat.

Girem direcció Besós cap al **Parlament de Catalunya**, que es va construir amb pedra, ciment, ferro forjat, guix i vidre per a les finestres. La façana està pintada de color vermell i blanc. Es va reinstaurar el 1931, i Jaume I en va manar la construcció al segle XI. Hi ha una sessió parlamentària que es pot visitar, però nosaltres no vam poder perquè estava tancat.

Parlament de Catalunya.

Caminem fins al **Passeig Lluís Companys**, que va ser el primer president de Catalunya durant la Guerra civil espanyola. Va néixer a Tarrós el 21 de juny del 1882 i va morir a Barcelona el 15 d'octubre del 1940. Després de la guerra Civil, va ser capturat i entregat al Estat Espanyol per la Gestapo i va morir executat per afusellament. Va ser l'únic president democràtic d'Europa assassinat. Els edificis d'aquest passeig tenen una funció legal i fiscal (hi han els jutjats).

La porta d'accés a l'Exposició Universal de 1888 va ser l'**Arc de Triomf**.

FI DEL RECORREGUT

RESUM DEL BARRI I DE LA ZONA: Aquest barri té els carrers molt més estrets i petits que en els anteriors, ja que entrem a la zona més antiga de Barcelona. Podem veure que les cases són bastant antigues i que, a diferència de la Diagonal, en aquesta zona no hi ha tantes oficines ni seus de caixes d'estalvis. Aquesta zona està una mica menys cuidada que les anteriors, ja que hi ha més turisme i hi ha molts més carrers. Fà la sensació de que tot està molt atapeït, ja que a l'Eixample els carrers són tots paral·lels i tots estan ordenats formant quadrats, però en aquest barri no. Quan arribem a la Ciutadella, veiem molta més gent i molta més animació que a Pedralbes i a la Diagonal. També cal destacar que la majoria de carrers per els que em passat són peatonals, i no em vaist gaires vehicles. Aquest barri és molt més turístic que els altres.

Cinquè recorregut:
Casc antic II
Barri de la Ribera i part de la
façana marítima

Descripció del recorregut

Observem el plànol de l'entorn de la boca del metro i veiem que **Via Laietana** en comparació amb els altres carrers de la zona és molt més ample.

Sortim del metro i veiem que a una cantonada hi ha un edifici que acull la **CCOO** (la Confederació Sindical de Comissions obreres). A part, al mapa també podem apreciar que a prop de la zona a on ens trobem hi han els Jutjats de la Primera Inst. La CCOO es una confederació sindical espanyola, vinculada a la seva fundació amb el PCE (Partit Comunista d'Espanya), però que es independent de qualsevol partit polític.

Anem cap al **Carrer Argenteria** i suposem que a l'edat Mitjana hi havia en aquest carrer el gremi dels Argenters, els joiers que treballaven amb argent (plata). Avui dia, hi han algunes petites joieries, bars i restaurants, sabateries, botigues de roba, òptiques, gelateries i ferrateries.

Arribem a la **Plaça Jacint Reventós**, i esbrinem que aquest personatge va viure a Barcelona desde l'any 1883 fins al 1986. Aquest home era un metge. Al centre de la plaça, trobem una escultura. Els edificis que l'envolten són tots bastant antics o reformats i veiem que n'hi ha un de modern que fa com una espècie d'onada. Aquesta plaça s'utilitza com a terrassa d'un bar.

A la **Plaça de Santa Maria**, veiem una antiga font que té decorats els escuts de Barcelona i Catalunya. Observem la **Basílica de Santa Maria del Mar**. El seu estil constructiu es el gòtic. Un home ens diu que un arquitecte francès, en visitar l'església va dir que era *la perfecció del gòtic* ja que aquesta basílica és la única que té unes columnes prou estretes com per veure bé tota l'església desde qualsevol punt, fins i tot encara que et trobis a un cantó.

La seva façana conté unes escales que condueixen a l'entrada principal de la basílica, que es una porta amb arc apuntat. També trobem a la seva façana moltes escultures de caire religiós que representen àngels, sants, gàrgoles, etc. Veiem que als costats i a dalt de tot de la entrada hi han unes grans rosases. A cada costat, hi ha dos torres altes i un gran campanar.

Els dos homes que estan a la porta, representen uns homes que formaven part del gremi dels bastaixos, que eren els encarregats de portar la pedra necessaria per a construir la basílica desde Montjuïc.

Façana principal de la Basílica de Santa Maria del Mar.

Entrem a dintre i observem els vitralls, que representen escenes de la Bíblia. Tots ens criden l'atenció ja que tenen molts colors, i suposem que en un dia de molt Sol la llum es deu filtrar per els vitralls i deu provocar llums de colors dintre de la església. Aquest espai ens porvoca diferents sensacions: respecte, antiguitat, amplitud, etc. Observant el terra, veiem uns dibuixos de peixos i onades i unes tombes de sastres, i pensem que aixó indica que es tractava d'un centre gremial.

Sortim de la basílica i arribem al **Fossar de les Moreres**. Llegim les següents inscripcions qu ens ajuden a esbrinar qué s'hi recorda:

“Als morts en defensa de les llibertats i constitucions de Catalunya en el cetme de Barcelona.” (1713-1714)

“Al fossar de les moreres no s'hi enterra cap traïdor. Fins perden postres banderes, serà l'urna de l'Honor.”

(Als martirs de 1714).

Un fossar es una gran fossa on s'enterraven els morts en massa. Preguntem a les persones que tenim aprop i ens expliquen que aquest fossar es va reconstruir fa mes o menys 10 anys. També ens diuen que el van refer per què es l'exemple viu de la destrucció del nostre poble, ja que abans en aquest espai només hi havia barraques. Aquest espai està fet en memoria dels que van morir el 11 de setembre de 1714.

Fossar de les Moreres.

Caminem pel **Passeig del Born** i veiem que hi han molts turistes. Com a locals, hi han botigues, bars i gelateries. Veiem que hi han alguns carrers al voltant amb noms de gremi: Carrer dels Sombrerers, Carrer Formatgeria, Carrer Vidrieria, Carrer Falsaders, Carrer Mirallers, etc.

Anem al **Carrer Montcada** i trobem diferents palaus:

Palaus que comprenen el Museu Picasso:

- Palau Brenguer de Aguilar
- Palau del Baró de Castellet

- Palau Meca
- Casa Mauri
- Palau Finestres

Altres palaus:

- Palau Dalmaes, que compren l'Espai Barroc, un bar per a prendre suc i copes.
- Palau Marquès de Llió, que al segle XII comprenia el museu tèxtil i intumentària, i que ara comprèn el espai: Disseny Hub Barcelona.
- Palau Nadal, que al segle XV comprenia el museu barbier-mueller, art precolombí.

Entrem al Pati interior del Palau Marquès de Llió i veiem que abans s'usaven per guardar animals (com a estables). Actualment, alguns s'utilitzen com a terrasses de bars, com a entrades de museus, etc.

Comparem el **Carrer Princesa** amb el Carrer Montcada i veiem que el carrer Princesa té un carril per als cotxes i el Montcada és només peatonal, el Princesa es més nou, més recte i més ample, mentres que el Montcada és més curvilini i antic. Creiem que el Carrer Princesa es va obrir més tard.

Avancem fins al **Rei de la Màgia**, però està tancat. No obstant, sabem que va ser fundat l'any 1881.

Entrem a l'antiga **Fàbrica de Dulces P. Mauri**, que actualment és la Cooperativa la Bàscula, abans s'hi fabricaven caramels, conserves, turrons, xocolates, dragees i confits. El local es antic però reformat, les taules són portes, hi ha cadires penjades pel sostre i els mobles són reciclats. L'ambient es familiar i té una barreja de diferents cultures. Al terra, veiem l'antiga bàscula que s'utilitzava a la Fabrica de Dulces. El comerç Cooperatiu de la Bàscula funciona de manera que la gent que ve de diferents llocs i té diferents professions, ofereix productes artesanals d'origen vegetal i els intercanvien. Funciona dintre d'un esquema de cooperativa de treball basat en la autogestió.

Façana de la Fàbrica de Dulces P. Mauri.

Continuem caminant i veiem l'**Edifici de la Seca**, que es dedicava antigament a fabricar monedes.

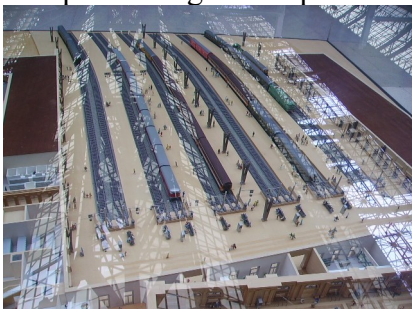
Veiem que el **Carrer de les Mosques** està tancat. Mesura d'amplada més o menys un metre i mig. Suposem que s'en diu així ja que antigament aquest carrer era tant petit que les mosques s'hi ficaven a dintre. Actualment encara veiem unes quantes mosques a dintre del carrer. La *Carassa* ens indica que aquí abans hi havia una casa de cites.

Arribem al **Carrer del Rec** i observem que les columnes dels porxos estan fetes de pedra, i les bigues de fusta.

Localitzem el **Mercat del Born** i esbrinem que es va construir el 1876 i que el material predominant es el ferro i teules per a la teulada. Actualment, s'hi han trobat unes ruïnes antigues i estan construint un jaciment. Al 2009, finalitzarà la construcció del centre cultural i faran dues sales d'exposicions.

Arribem al **Carrer Picasso**, però al ser diumenge tots els comerços estan tancats, i no podem veure que si n'hi han d'antics o de moderns. Veiem una botiga moderna del Hugo Boss i ens criden molt l'atenció els preus tan elevats dels seus articles.

Localitzem l'**Estació de França**. Entrem al vestíbul i no hi veiem gens de moviment. Entrem a les andanes sense cap problema i veiem que les marquesines i els adificis del voltant estan fets de pedra i guix, mentre que el sostre de l'estació està feta de ferro. Busquem una gran maqueta de l'estació i la fotografiem.

Maqueta de l'estació de França.

El primer tren va sortir de Barcelona el 28 d'octubre de 1848 i va anar a Mataró. La major part de trens que surten de l'estació són cercanies i regionals, que es dirigeixen cap a altres províncies de Catalunya i cap a Aragó. Actualment, no hi ha ningun que vagi a França.

Seguim per l'**Avinguda Marquès d'Argentera** i veiem com a fites conegudes l'estatua de Colón i Montjuïc. No veiem gaire moviment a la vorera, ja que estem a diumenge i a l'hora de dinar, i no hi ha gaire gent.

Arribem al **Pla Palau** i trobem un edifici neoclàssic que es diu Casa Llotja de Mar. Actualment, és la seu corporativa de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona. Va ser construïda al segle XVIII i va ser reconstruïda més tard, però no sabem per què (suposem que estava molt vella). Està tancada i no podem entrar a visitar-la.

Seguim en direcció Mar fins al Port Vell i veiem el **Palau del Mar**. Actualment, aquest edifici funciona com a Museu d'Història de Catalunya, Departament d'Acció Social i Ciutadania, i als baixos trobem diferents restaurants i bars.

FI DEL RECORREGUT

RESUM DEL BARRI: Veiem que aquest barri es molt més turístic que Pedralbes o la Diagonal, ja que és molt centric i està al centre de la Barcelona antiga. Igual que al

recorregut 4, veiem que la forma d'aquest barri es molt més curvilinia i caòtica que l'Eixample, i també es molt més antiga.

Sisè recorregut: Poble Nou i Vila Olímpica

Descripció del recorregut

Comencem a la **Plaça de les Glòries Catalanes** que és un nus circulatori, un punt d'unió de diferents carrers que conduïxen a diferents zones de la ciutat. Amb aquest nus, s'entronquen els districtes de: Sant Martí, el Clot i l'Eixample. Per combatre el canvi climàtic, hi han nous tipus de transport: les bicicletes i els cotxes elèctrics.

Al sortir de les Glòries, veiem la **torre AGBAR**. AGBAR vol dir Aigües de Barcelona. Aquest edifici va ser construït per Jean Nouvel. La torre té 38 plantes i 4 d'elles soterrades. L'arquitectura d'aquest edifici és bio-climàtica, ja que està adaptada al medi ambient, disminueix la contaminació ambiental, i aprofita el clima i les condicions del entorn amb el fi de conseguir una important reducció de consum energètic.

Torre AGBAR.

Caminem fins al **Carrer Bolívia** i veiem un temple grec que està dedicat al teatre, ja que actualment es el Teatre Nacional de Catalunya. Observem els diferents mitjants de transport; veiem unes vies de tren, cotxes, bicicletes, taxis i el metro. Veiem que els edificis són vells i descuidats, sense rehabilitar.

Entrem al **districte 22@**, que és un complex d'oficines fomentat per les noves tecnologies. Trobem diverses activitats @ al llarg del recorregut:

- oficines en lloguer
- universitats
- zones de marketing
- BCN activa
- Onterface
- Kin
- Efecsia Endesa
- Pompeu fabra
- Restauració

Busquem la **Plaça Tísner** i veiem que està col·locat al sector de la xarxa de televisions locals. En Tísner va ser un dibuixant, escriptor i periodista; que va viure a Barcelona del 1912 al 200. Mirem la foto del mural de Barcelona i hi localitzem la zona que estem visitant.

Mapa de Barcelona i la zona en que ens trobem (encerclada en vermell).

Seguim fins al **carrer Ciutat de Granada** i entrem al **núm. 131**. Ens diuen que actualment és utilitzat per la Universitat de Barcelona i que hi fan masters i postgraus. Antigament, era la fàbrica tèxtil de Can Canela.

Arribem a **Ca l'Aranyó** i veiem que de l'antiga fàbrica tèxtil només s'en conserva la xemeneia. Actualment, en aquesta antiga fàbrica rehabilitada hi ha la fundació Vila Casas, de La universitat Pompeu Fabra.

Bordegem la diagonal fins al edifici **Imagina**, que actualment es dedica als audiovisuals. Obtenen electricitat amb l'energia del Sol i fotovoltàica.

Observem que **La Diagonal** talla les cases de forma diagonal, ja que tots els altres carrers estan col·locats de manera quadrícula i paral·lela entre ells. Sobretot hi circula gent del barri del Poble Nou.

Trobem **Can Jaumandreu** i veiem que els maons de la façana principal són moderns i estan col·locats de manera normal, com tots els altres edificis. A la façana posterior, els maons formen arcs rebaixats. La diferència que veiem entre les dues antigues fàbriques que em vist és que Ca l'Aranyó estava tot reformat i pintat de color blanc, mentre que a Can Jaumandreu encara es pot veure l'estructura de la fàbrica i el color terrós que tenia. Can Jaumandreu es va fer al segle XIX (1870-1874) i el seu us original era industrial (era una fàbrica tèxtil), i actualment es la seu de Barcelona Activa. Veiem un edifici de l'any 1923 que té dos plantes al carrer Sant Joan de Malta.

Anem a **Can Ricart**, que va ser construït a partir de l'any 1852. El seu propietari es deia Frederic Ricart. Al principi, Can Ricart era una fàbrica d'estampació mecànica de teixits de cotó. Veiem una gran pintada que posa "22@ € ESPECULACIÓ" i pensem que fa referència a que volen reformar i modernitzar Can Ricart (suposo que el volen enderrocar) i els veïns no volen que s'enderroqui, ja que es patrimoni cultural.

Pintada a la façana d'un edifici.

Entrem al **Parc Central** i descobrim que va ser dissenyat per l'arquitecte Jan Nouvel. Es va inaugurar al 2008. Al parc, hi han diferents tipus d'espècies arbòries:

- Vineteres grogues
- Acàcies de flor groga
- Desmais
- Peluers bords

El parc en general ens agrada, sobretot la originalitat del disseny i la construcció. Les úniques coses que no ens agraden del tot són que hi ha poca ombra, que hi ha bastant de soroll i que els edificis del voltant són massa alts i urbans i no queden bé.

Agafem el **Carrer Pere IV** i veiem un edifici singular a la cantonada amb el Carrer Bilbao que es de color groc llampant i gris, i no té gaire alçada. Sembla que estigui tot fet de plaques de metall. És l'escola Pere IV.

Anem a **Can Felipa**, que no té aspecte de construcció industrial per què està remodelat. Actualment és un complex esportiu i un centre cívic de Poble Nou i als anys 70 va ser una fàbrica. Va ser construït a finals del segle XIX i va estar remodelat a l'any 1990.

Continuem per el **Carrer Marià Aguiló**, i veiem unes construccions que formen part de la mateixa fàbrica. Pensem que s'han de conservar ja que formen part de Poble Nou. Mentres baixem per el carrer, veiem que l'ambient es molt familiar, i ens recorda a un poble. No veiem gaires turistes, però veiem a persones grans que parlen tranquilament. Tampoc hi ha gaire trànsit ni gaires vianants.

Arribem al **Carrer Joncar** i ens diuen que es diu així per què abans de construir el Poble Nou, en aquell carrer i en aquella zona hi havien llacunes amb molts joncs. Veiem que l'Aliança del Poble Nou és molt important per a la gent del barri perquè és el lloc a on es fan tots els aconteixements, reunions, celebracions, etc. El "Tio Che" es molt conegut ja que és una gelateria molt antiga que porta des del 1912 produïnt productes artesanals.

Ens assentem una estona a la **Rambla de Poble Nou** i observem que hi ha un ambient molt familiar i acollidor. Els nens petits acaben de sortir de l'escola i també hi ha bastants avis prenent alguna cosa a les terrasses dels bars. No sempre hi ha el mateix ambient, ja que per la nit hi ha molts més joves i adults i pel matí hi han molts més avis durant el dia, ja que no tenen que anar a treballar.

Tornem enrere i busquem el **Mercat de la Unió**. Està construït amb maó, ciment, ferro, guix, vidre i mosaics de rajoles. Els materials que pertanyen a la construcció del segle XIX són les columnes amb mosaics i les "fonts". La resta de materials, són actuals.

Mercat de Poble Nou.

Anem baixant fins la **Plaça Prim**. Els pisos són vells i de poca alçada, que tenen colors marronosos. No estan molt ben cuidades. Les casetes de pescadors de la plaça són blanques i de dos pisos i les seves portes i finestres són de color verd o marró. Les cases noves es destinen a habitatges. Els arbres que hi han a la plaça són de l'espècie *Phytolacca dioica*, i es diuen "arbres de la vella sombra".

Troblem el **Passeig Clavell**, que són bastant antics. No són de gaire bona qualitat, són antics però molt alts. L'avantatge que tenen es que estan aprop del mar. Abans eren aiguamolls (a l'entorn).

Anem a la **platja del Bogatell** i veiem que el camí fa pujada per què hi ha molts turons als nostres peus, ja que el terreny no és gens pla. Contem que al moll del costat hi ha 12 barques de pesca.

Pujem per la Rambla fins al carrer **Taulat** i veiem que hi ha diferents pisos antics:

- Un pis de color groc amb sanefes marrons que té dos pisos i planta baixa i es de l'any 1930.
- Un pis de color ataronjat que té dos pisos i és de l'any 1867.
- Un pis de color salmó que té quatre pisos i és de l'any 1894.
- Un altre pis de color salmó que també té quatre pisos i és de l'any 1860.

Veiem **Can Gili Vell** i ens diuen que el seu nou us es la construcció d'oficines i habitatges. De l'antiga Farinera només en queda la xemeneia.

Voregem el **Cementiri Vell** i descobrim que abans el cementiri estava aïllat ja que no hi havia habitatges al voltant, però que amb l'expansió de Barcelona es va haver d'edificar a prop del cementiri.

Avancem fins a l'**Avinguda Icària** i ens expliquen que es va urbanitzar al 1992, a causa de les Olimpíades. Tots els edificis són nous i grans, i es caracteritzen per què van acollir als atletes de les Olimpíades durant el temps que va durar aquest aconteixement. Els interiors de les illes són molt amples i tenen sempre alguna espècie de parc infantil i bancs per a sentar-se. El *Centre de la Vila*, està destinat als habitants de la Vila Olímpica i als turistes, per què ens permet fer la compra i comprar els productes essencials per a viure.

El **Carrer Salvador Espriu** està destinat als turistes, per què es un carrer molt bonic i proper a la platja i a centres turístics o comercials. També té molts restaurants i botigues que atreuen als turistes.

Arribem al **Port Olímpic**, que es va urbanitzar al 1992 en motiu de les olimpíades. En aquest espai hi predominen els restaurants, bars i alguns botigues marítimes i de compra-venda d'embarcacions. Aquest espai té principalment turistes i alguns mariners, però pocs.

Acabem l'itinerari a la **Plaça dels Voluntaris Olímpics**. Les dues torres són: La torre MAPFRE que són unes oficines d'una companyia de prestigi, i l'Hotel Arts que és un hotel de luxe. Aquests edificis són molt més alts que els altres per què són molt luxosos i importants. Ens apropem a una xemeneia i veiem que no la van enderrocar ja que els veïns van reunir firmes i van demanar a l'ajuntament que no l'enderroquesin, reivindicant que fos declarada oficialment "signe d'identitat" de la població.

FI DEL RECORREGUT

RESUM DEL BARRI: En aquest recorregut podem diferenciar clarament tres parts:

- La primera part, que està més a prop de les Glories és una zona que acull antigues fàbriques i nous edificis d'oficines. Els carrers i les illes d'aquesta zona són molt amples. També es pot veure que s'estan fent bastantes obres. La zona sembla molt moderna.
- La segona part, és la del Poble Nou propiament dit. Podem veure que les cases i els pisos són baixos i que l'ambient es molt familiar. Els carrers i les illes són molt més estretes però tenen molta més circulació de vehicles i de vianants. Sembla una zona molt més antiga que les altres.

- La tercera part, és la de la Vila Olímpica. Aquesta zona és semblant a la del Poble Nou però es pot apreciar clarament que és una zona molt més nova i que ja no té antigues fàbriques.

Les dos últimes zones són molt tranquil·les i semblen un poble.